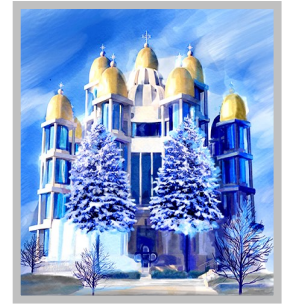

Українська Греко-Католицька Парафія Св. Йосифа Обручника St. Joseph the Betrothed Ukrainian Greek-Catholic Church

5000 N Cumberland, Chicago, IL 60656
www.stjosephukr.com stjosephucc@gmail.com
Office: 773-625-4805 Fax: 773-887-5000

Very Rev. Fr. Mykola Buryadnyk - Pastor

Very Rev. Fr. Bohdan Nalysnyk - Associate Pastor

Rev. Deacon Marko Krutiak

MARTYRS AND PASSION-BEARERS BORYS AND HLIB

Commemorated on July 24/ August 6

Saints Borys and Hlib were sons of Saint Volodymyr. Saint Borys was named Romanus and Saint Hlib was named David at their Baptism. After their father's death the eldest son Sviatopolk planned to kill his brothers Borys, Hlib, and Yaroslav in order to seize power. He sent a message to Borys, pretending that he wished to live in peace with him and to increase Borys's land holdings inherited from their father.

Some of Volodymyr's advisers told Borys that he should take the army and establish himself as ruler of Kyiv. St. Borys, however, said that he could never lift his hand against his own brother. Unfortunately, Sviatopolk was not so scrupulous. He came to the town of Vyshhorod to ask its leaders if they were loyal to him. They assured him that they were ready to die for him. Sviatopolk sent assassins to the Alta to kill Boris, who already knew that his brother wanted him dead. When they arrived they heard him chanting psalms and praying before an icon of Christ. He asked the Lord to strengthen him for the suffering he was about to endure. He also prayed for Sviatopolk, asking God not to count this against him as sin.

Then he lay down upon his couch, and the assassins stabbed him with their lances, and also killed some of Borys's servants. Wrapping Borys in a cloth, they threw him onto a wagon and drove off with him. When Sviatopolk saw that he was still breathing, he sent some men to finish him off with swords.

After Sviatopolk had killed Boris, he wondered, "Now how can I kill Hlib?" He sent him a message saying that their father was ill and wished to see him. As he was on his way, he received word from Yaroslav that their father had died and that Sviatopolk had murdered Boris. St. Hlib wept for his father and brother, and was lamenting them when the assassins arrived. They seized his boat and drew their weapons, but it was Hlib's cook Torchyn who stabbed him with a knife. The martyr's body was thrown onto the shore between two trees. Later, he was buried beside St. Borys in the church of St. Basil.

Saints Borys and Hlib received the crown of martyrdom in 1015. They became known as Passion-Bearers, since they did not resist evil with violence.

СВЯТІ МУЧЕНИКИ І СТРАСТОТЕРПЦІ БОРИС І ГЛІБ

Вшановуємо 24 липня / 6 серпня

Святі Борис і Гліб були синами Святого Рівноапостольного Князя Володимира, яким при хрещенні дали імена – Роман і Давид відповідно. Після смерті батька, найстарший брат Святополк замислив убити своїх братів Бориса, Гліба і Ярослава, щоб отримати абсолютну владу. Він послав вістку Борисові, що ніби-то хоче з ним помиритися і віддати Київський престіл, який за спадкоємством належав Борису.

Деякі радники померлого князя Володимира говорили Борису піти на Київ дружиною і взяти владу в свої руки. Проте Св. Борис відповів, що ніколи не зміг би піти проти брата. На жаль, Святополк не був таким благородним у своїх намірах. Він поїхав до Вишгорода, щоб дізнатися чи місцева знать йому вірна. Вона запевнила його, що буде стояти за нього на смерть.

Святополк вислав найманців на річку Альту, де мала відбутися зустріч з Борисом, який вже дізнався, що страшний брат жадає його смерті. Коли вбивці прибули, вони почули співання псалмів і побачили, як Борис молиться перед іконою. Він просив Господа укріпити його перед лицем страждань, які насувалися на нього, а також молився за Святополка і благав Господа не карати його.

Потім Борис ліг на своє ложе, а найманці закололи його і його слуг списами.

Обгорнувши тіло у тканину, вони кинули його на віз і поїхали з ним геть. Коли Святополк побачив, що Борис все ще дихав, він наказав своїм воїнам покінчити з ним.

Після вбивства Бориса, Святополк замислив вбити і Гліба. Він звелів повідомити йому, що їхній батько при смерті і хоче бачити молодого княжича. Вже в дорозі Гліб отримав вістку від Ярослава, що батько вже помер, а Святополк убив Бориса. Гліб тяжко ридав і оплакував втрату рідного брата і батька, коли прибули найманці, заслані Святополком. Вони захопили його човен, відібрали зброю і підіслали кухаря Торчина, який і вбив Гліба. Тіло мученика викинули на берег між деревами. Пізніше обох братів перепоховали у церкві св. Василя.

Святі Борис і Гліб були проголошені мучениками у 1015 році. Їх ще також називають першими страстотерпцями, які загинули, зазнавши страждань, але простили своїх гонителів.

On the 6th/19th of August, our Church celebrates the feast of the glorious Transfiguration of the Lord. The purpose of this feast is to celebrate that glorious event in the life of Jesus Christ, the Transfiguration, which some of the holy Fathers call the second Theophany. The significance of this event is evident from the fact that three evangelists – Matthew, Mark and Luke – recorded it.

The public career of Christ is now nearing its end, soon to be followed by his suffering and death. Although the Apostles believed that Jesus was the Messiah sent by God and although they expressed this faith through the lips of St. Peter, nevertheless, their faith was not as yet confirmed. Hence, Christ wished to strengthen it by an extraordinary revelation. Therefore, several days after predicting his own passion and death, Jesus took Peter, James and John with him, and went up to the mountain of Tabor; there, in prayer, he revealed to them a ray of his Divinity. St. Matthew, when writing about this miraculous transfiguration of Christ, says: “And he was transfigured before them. And his face shone as the sun, and his garments became white as snow.” (17,2) Near Christ, the Old Testament prophets, Moses and Elias, appeared and spoke with him about his death. The Apostle Peter, seized by the brightness of Christ’s glory, cried out: “Lord, it is good for us to be here.” (17,4) As at the baptism in the Jordan, so too here a voice was heard from heaven saying: “This is my beloved Son, in whom I am well pleased.” (17,5) The Gospel says nothing of the place where the transfiguration took place. However, Christian tradition since the 4th century generally accepts the place as Mt. Tabor.

Why did Jesus Christ show his glory only to the above-mentioned disciples? According to the opinion of St. John Damascene, Christ took Peter with him so that he who publicly acknowledged Christ’s Divinity, might hear the confirmation of his profession also from the Heavenly Father. The Lord took James up to Mt. Tabor because he was to be the first bishop of Jerusalem and the first of the Apostles to give up his life for Christ. Finally, the Saviour also made St. John a witness of his transfiguration, for he was his beloved disciple and a virgin. Having understood Christ’s divinity on Mt. Tabor, John later wrote in his Gospel: “In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God.” (1,1)

All three Apostles, witnesses of Christ’s glory on Mt. Tabor, would later be witnesses of his agony in the Garden of Olives. So deeply impressed were they by Christ’s transfiguration that in later years they wrote about it. In his second letter St. Peter strengthens his faith in Christ by recalling his glorious transfiguration, saying: “For we were eye-witnesses of his greatness. He received glory and praise from God the Father when that unique declaration came to him out of the majestic splendor: “This is my beloved Son in whom I am well pleased”. We ourselves heard this said from heaven when we were with him on the holy mountain.” (II, 1, 17-18) And the Evangelist John writes with enthusiasm in his Gospel: “And we saw his glory, the glory as it were of the only-begotten of the Father, full of grace and truth.” (1,14).

Spiritual joy, admiration for the majesty of Christ, pow-

Лука.

Христова прилюдна діяльність закінчується. Невдовзі наступлять Його муки і смерть. Хоча апостоли вірили, що Ісус це Богом посланий Месія і ту віру прилюдно визнали устами апостола Петра, все-таки їхня віра ще не була укріплена. Христос хоче скріпити їхню віру надзвичайним актом. Тому через кілька днів після того, як предсказав їм свої страсті і смерть, Він бере із собою Петра, Якова й Йоана, виходить з ними на гору Тавор і тут на молитві привідкриває перед ними промінчик Свого божества. Святий євангелист Матей про чудесну Христову перемену каже: “І преобразився перед ними: Обличчя Його засіяло наче сонце, і одежа побіліла наче світло” (17, 2). Коло Христа явилися старозавітні пророки Мойсей і Ілля і розмовляли з Ним про Його смерть. Апостол Петро, захоплений блиском Христової слави, вигукує: “Господи, добре нам тут бути!” А втім, як при Христовому хрещенні в Йордані, так і тут почули голос з неба: “Це — мій улюблений Син, що Його я вподобав: Його слухайте” (Мт. 17, 5). Святе Євангеліє нічого не говорить про місце Христового Преображення. Зате християнська традиція з IV ст. загально приймає, що тим місцем була гора Тавор.

Чому Ісус Христос тільки трьом вищеназваним учням показав славу свого божества? На думку святого Йоана Дамаскина, Христос узяв із собою Петра, щоб той, хто прилюдно визнав Христове божество, почув підтвердження свого визнання і від Небесного Отця. Господь узяв на Тавор Якова, бо той мав бути першим єпископом Єрусалима і першим з апостолів повинен був віддати своє життя за Христа. Укінці Спаситель зробив свідком Своєї перемени й апостола Йоана, бо той був його улюбленим учнем і дівственник. Євангелист Йоан, збагнувши Христове божество на Таворі, опісля у своєму Євангелію писав: “Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було — Бог” (1, 1).

Усі три апостоли, свідки Христової слави на

6/19 серпня наша Церква святкує празник світлого Господнього Преображення. Завдання цього празника — звеличувати славу подію Преображення з життя Ісуса Христа, яке деякі святі Отці називають другим Богоявленням. Важливість події видно з того, що її записали аж три євангелисти: Матей, Марко й

er, splendor, and the glorification of his Divinity radiate from the services of this feast.

The transfiguration of our Lord brings an unearthly joy to all the faithful. “All things today are filled with joy,” we sing in the Matins service, “because Christ was transfigured before his disciples.” And hand in hand with this joy goes great admiration for the power and glory of the transfigured Christ: “Before your death, O Lord,” says a stichera in the Vespers service, “during your transfiguration, the mountain became a heaven, the cloud stretched out like a tent, and the Father gave witness to you. Peter, James and John were present there with you just as they were present during your arrest, so that seeing your miracles, they would not be frightened by your passion.” At the Sessional Hymn in the Matins service we read: “O Jesus, you changed on Mt. Tabor and the bright cloud, assuming the form of a tent, covered the Apostles with your glory. And they, O eternal Saviour Jesus Christ God, fell down upon the ground, for they could not bear the brightness of inaccessible glory in your face. You, who have shone forth with your light, enlighten our souls.”

The main theme and true purpose of the feast of the Transfiguration is profoundly dogmatic: it is the profession and the glorification of Christ's Divinity. In the aposticha of the Matins service of the pre-feast we read: “Come, let us go forth up to the mountain and with faith we shall see the glorious Transfiguration of the Lord. Let us faithfully worship him and cry out: ‘You alone are God, who became incarnate and deified human kind.’” In one of the Sticheras of the Vespers service we read: “He, ‘I am Who am’, who once spoke with Moses in symbols on Mt. Sinai – today on Mt. Tabor is transfigured before his disciples... conversing with Christ, Moses and Elias testified that He is the Lord of the living and the dead and that He is God who spoke in the past through the Law and Prophets.” At the sticheras of Praises in the Matins service we praise him in this manner: “You who from all eternity are God – the Word, who is clothed in light as though with a robe, transfigured yourself before your disciples, and above the sun, you O Saviour, have shone forth.” In Ode 6 of the canon we read: “The glorious Apostles recognized you as God on Mt. Tabor; O Christ, they were wrapt in wonder and they fell on their knees.”

Having before her eyes the glory of the Divinity of Christ, holy Church calls upon her faithful to go forth in spirit to the mountain of Tabor and be witnesses to this transfiguration: “Come,” says the stichera of Lytiya, “let us go to the mountain of the Lord, into the house of our God, and let us witness the glory of his Transfiguration, the glory as of the only-begotten Son of the Father. Let us receive light from light and being raised aloft in spirit, let us glorify the Trinity One Substance, forever.”

Таворі, будуть опісля свідками і Його агонії в Оливнім Городі. Як глибоко Христова переміна записалася в їхніх серцях видно з того, що вони писали про неї через багато років. Апостол Петро у другому посланні віру в Христа скріплює згадкою про Його славне Преображення, кажучи, що вони були “наочними” свідками Його величі. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли до Нього прийшов такий голос від величної слави: “Це мій Син любий, якого я вподобав”. І цей голос ми чули, як сховався з неба, коли ми були з Ним на святій горі” (11, 1, 16-18). А святий євангелист Йоан із захопленням пише у своєму Євангелію: “І ми славу Його бачили — славу Єдинородного від Отця, благодаттю та істиною сповненого” (1, 14).

З богослужби празника випромінює духовна радість, подив Христовій величі, силі й славі та прослава Його божества.

Господнє Преображення несе всім вірним неземну радість. “Все днесь наповнилося радістю, — співаємо на утрні, — бо Христос преобразився перед учнями”. А з тією радістю йде в парі великий подив для сили і слави переміненого Христа. “Перед Твоєю смертю, Господи, — каже стихира на вечірні, — в часі Твого Преображення гора стала небом і облак простягнувся наче намет, і Отець свідчив про Тебе. Там був Петро з Яковом і Йоаном, які мали бути з Тобою при Твоєму ув'язненні, щоб, бачивши Твої чуда, не побоялися Твоїх страстей”. На стихословії утрні читаємо: “Ісусе, Ти перемінився на горі Тавор і світлий облак прийнявши вид намету покрив апостолів Твоєю славою. А вони, безначальний Спасе Христе Боже, впали на землю, бо не могли знести світлості недоступної слави Твого обличчя. Ти, що тоді засіяв їм своїм світлом, просвіти душі наші”.

Та головний зміст і мета празника Преображення є глибоко догматична: визнати і прославити Христове божество. На стиховні утрні передпраздненства читаємо: “Прийдіть, вийдім на святую гору і вірою побачимо пресвітле Господнє Преображення. Йому вірно поклонімся і закличмо: “Ти Бог єдиний, що воплотився і оживив людський рід”. “Той, Хто колись, — каже стихира на вечірні, — говорив з Мойсеєм символами на горі Синай “Я є Той, Хто є”, сьогодні на Таворській горі преобразився перед учнями..., говорячи з Христом Мойсей і Ілля засвідчили, що Він є Господом живих і мертвих та що Він — Бог, який говорив колись через Закон і Пророків”. На хвалитних стихирах утрні ми Його славимо: “Ти, що від віків є Бог — Слово, який одягаєшся світлом наче ризою, преобразився перед своїми учнями, та понад сонце, Ти Спасе, засіяв”. У шостій пісні канону сказано: “Тебе пізнали славні апостоли як Бога на Таворі, Христе, здивувалися і приклонили свої коліна”.

Маючи перед очима славу Христового божества, свята Церква закликає своїх вірних, щоб духом вийшли на гору Тавор і були свідками Його переміни: “Прийдіть, — каже литійна стихира, — вийдім на гору Господню, у дім Бога нашого, і побачимо славу Його Преображення, славу як Єдинородного від Отця. Приймім світло від світла та піднесемі духом, Тройцю Єдиносущну прослаavimo на віки”.

As said repeatedly, there are stages in banquets: welcoming guests, perhaps bringing in the bridal party, a grace before the meal, the bringing in of a birthday cake with a round of Happy Birthday and then making a wish and blowing out the candles, or cutting the wedding cake, perhaps the presentation of awards, etc., and even taking time to say goodbye to someone who must leave early. The Divine Liturgy unfolds just like that, and one segment may not always flow smoothly from another. At this point in the Liturgy an array of little rituals will follow, some out of their original place or seemingly awkward because their meaning is now obscured, perhaps added later in a somewhat clumsy manner and perhaps due for revision, but all of them are components of this Mystical Banquet.

Without another greeting (“blessing”) as such and, in anticipation of the deacon’s call to attention, the priest prays to Christ asking him come to us in this Holy Mystery. Then he lifts the Holy Bread and proclaims, Holy (things) to the holy (ones)! This was the original invitation to Holy Communion in an earlier era, with the people responding, “One is holy; one is Lord, Jesus Christ, to the glory of God the Father; Amen!” Saint Maximos the Confessor says, “The blessed invocation of our great God and Father (i.e., the epiclesis), and the proclamation, ‘One is Holy . . .’ and the partaking in the holy and divine Mysteries, all signify what will come through the goodness of God in every way to all those worthy: adoption, union, familiarity, likeness to God and deification . . . and by this means God himself will be ‘all in all;’ equally in all those saved: something beautifully resplendent working in those who are resplendent along with him in grace by virtue and knowledge.”

Keeping in mind that in the development of the Liturgy many an action came to be accompanied by a psalm (a single verse or a whole psalm, depending) or a hymn, and then completed by a prayer, we need to proceed very carefully. Originally a psalm was chanted while the preparation of the Communion was finished and the sacrament distributed. Today, however, only the opening verses of the appointed psalm—or psalms, if there is a concurring feast—are sung as the *kinonicon* (Greek, *prychasten*, in Slavonic) i.e. Communion antiphon, with alleluia as the refrain because with the passage of time other acts, usually simple necessities, such as the breaking of the Bread into smaller pieces (the *melismos*), the dropping of a piece of the Bread into the Cup (the *frumentum*), the adding of hot water to the Cup (*zeon* in Greek, *teplotain* Slavonic) and finally—much later—the mixing together of Bread and Cup. In its own way, the development of more elaborate rituals for simple actions testifies to a growing awareness of the depths of this Mystery by the Church.

Як відомо, кожен бенкет традиційно складається з кількох частин: вітання гостей, які прибувають, скажімо, на весільну забаву, благословення і подяка за їжу, святкові тости, задування свічок на торті і співання “Многая літа”, чи краєння весільного торта, чи презентування нагород і нарешті прощання з тими, хто мусить іти раніше. Таким самим чином розгортається і Божественна Літургія, навіть якщо не всі її частини плавно пов’язані між собою. З цього моменту у Літургії ми бачимо цілу низку різних дрібних ритуалів, які інколи видаються недоречними, кострубатими і застарілими, які були додані в різний час, і очевидно, потребують перегляду, але всі вони є компонентами цього Містичного Бенкету.

Вже без привітання (“благословення”), але в очікуванні заклику диякона бути уважними, священник молиться до Христа, просячи його прийти до нас у цій Святій Тайні. Тоді він піднімає Святий Хліб і промовляє: Святее святым! Це було давнім запрошенням до Святого Причастя в ранньохристиянський період, на що люди відповідали: “Єдин свят; єдин Господь, Ісус Христос, на славу Бога Отця. Амінь!” Св. Максим Ісповідник каже: “Благословенний заклик нашого великого Бога і Отця (тобто *епіклеза*) і проголошення “Єдин Свят...”, участь у святих і божественних тайнствах, усе це показує нам, що ми отримуємо через Божу доброту до всіх достойних: прийняття, єднання, знайомство, подібність до Бога і обожествлення. . . і це означає те, що сам Бог буде “у всьому”, і у всіх спасенних— щось неймовірно чудове діється з тими, хто перебуває з ним в благодаті через чесноти та знання”.

Беручи до уваги те, що під час встановлення літургійного богослуження багато дій у ньому супроводжувалися співанням псалмів (чи одним рядком, чи цілим псалмом) або гимнів, і потім завершувалися молитвою, ми мусимо рухатися далі дуже обережно. Спочатку псалом співався під час приготування до Причастя і по його завершенні священник роздавав Св. Причастя. Проте сьогодні тільки перші рядки з визначених псалмів, або псалмів під час поточних свят, співаються як *kinonicon* (з грецької “причасний”), або іншими словами причасний антифон з приспівом “Алилуя”. З плином часу, інші дрібні, але необхідні дії, такі як, наприклад, розділення Агнця на малі частини (*melismos*), додавання шматка хліба в чашу (*frumentum*), додавання гарячої води до чаші (*zeon* грецькою, *теплота* – слов’янською мовою) і нарешті – згодом – додавання частиць Хліба до Чаші. Таким чином, формування усіх цих детальних обрядів свідчить про зростаюче усвідомлення Церквою глибини цього Тайнства.

Adding water to wine was a widespread habit in the Greco-Roman world, even among Jews. The first mention of adding hot water to the Cup in the Liturgy is very old, coming in sixth century Byzantium. Needless to say, adding hot water to the chalice was not necessitated by the chalice freezing—not something likely in a Mediterranean climate—it was simply a matter of taste, like putting sugar and cream in coffee, until the liturgical commentators latched onto it in the eleventh century when they saw it as an image of the side of Christ being opened by a spear with blood and water coming out. After the pouring of the zeon/teplota, the clergy at the Holy Table receive a portion of the Holy Bread and recited a prayer for personal preparation before consuming the Gift. After consuming the Bread they return to drink from the Cup.

From this point to the end of the service there is a very wide variety in all the prayers that accompany these actions between the various recensions (local editions of the text) in the Byzantine Church. And since the time between the elevation of the Bread and the actual distribution to the congregation is now noticeably longer than it used to be (due in part, as said above) to the addition of Scriptural verses and prayers as the various tasks of breaking the Bread, mixing the Cup—both with the hot water and then the Bread itself—setting aside the dish and replacing the cover(s) on the Cup, as well as reciting votive prayers, a second invitation to Communion was needed. The lead priest hands the mixed Cup to the deacon who takes it to the center of the royal doors and exclaims, “With fear of God and with faith, approach!” And since the original communion psalm has been drastically reduced, other chants were incorporated during the distribution to the people, usually popular hymns today.

The question arises, why does the deacon invite the people to Communion this second time, and not the presiding priest who gave the first invitation with his exclamation, “Holy Things for the holy”? At this point the deacon (or the priest if there is no deacon) is technically not inviting people to Communion, but simply signaling the beginning of the distribution to the laity (notice that the clergy have already received Communion), in line with the deacon’s responsibility to keep order as reflected in his lines, “Let us pray to the Lord,” or “Stand aright;” or as here, “Approach!” The deacon is probably holding the Cup because, in an earlier era, before the present practice of mixing the Holy Bread into the Cup of Wine came about, the people received Holy Communion under both forms separately—the bishop or presiding priest handing out the Bread and the deacon offering the Cup to the people for their participation.

Традиція додавання води до вина стала поширеною в греко-римському світі, навіть серед євреїв. Перша згадка про додавання гарячої води до Чаші під час Літургії є дуже давня, походить з Візантії і датується VI століттям. Зрозуміло, що додавання гарячої води до Чаші не було зумовлене тим, що посуд був надзвичайно холодним, адже це не властиво для Середземноморського клімату, це було просто справою смаку, як, наприклад, додавання цукру чи вершків до кави, аж доки літургисти не звернули на це увагу в одинадцятому столітті, коли вони бачили у цьому образ проколеного списом ребра Христа, з якого вийшла кров та вода. Після вливання теплоти, священники отримують частину Святого Хліба біля Престолу та читають молитву перед споживанням Св. Причастя. Після споживання Хліба, вони повертаються, щоб пити з Чаші.

З цього моменту до завершення богослуження існують різні молитви, які супроводжують ці дії у різних виданнях тексту у Візантійській Церкві. Оскільки, час між піднесенням Хліба та уділенням його вірним є зараз помітно довшим, ніж раніше, частково через те, що додавалися частини зі Св. Письма і молитви, розламувався Хліб, додавалася гаряча вода до Чаші, а потім сам Хліб, відкладався дискос набік, накривалася Чаша і промовлялися молитви, священникам потрібно було ще раз закликати вірних приступати до Св. Причастя. Священник, який очолює богослуження, передає Чашу диякону, який підходить до центру царських воріт і промовляє: “Зі страхом Божим і вірою приступіть!” І, оскільки, первісний причастний псалом зазнав значного скорочення, під час Причастя вірні почали поступово запроваджувати інші пісні, багато з яких ми співаємо і до нині.

Виникає питання, чому диякон запрошує людей до Причастя другий раз, а не головний священник, який виголосив перше запрошення з вигуком «Святе святе»? На цьому етапі диякон (або священник, якщо немає диякона) насправді не запрошує людей до Причастя, а просто таким чином сигналізує вірним про початок уділення Св. Причастя (зверніть увагу, що духовенство вже причастилося), адже це є відповідальністю диякона підтримувати порядок словами: «Господу помолімся» або «Станьмо гідно», або як тут: «Приступіть!». Диякон, тримає Чашу, тому що в ранньохристиянський період задовго до традиції змішування Святого Хліба у Чаші з вином, люди приймали Святе Причастя під двома видами окремо – єпископ або головний священник, роздавав часточки Хліба, а диякон підносив до уст вірних Чашу.

INTENTIONS

**SUN, AUG 4TH — 7 HOLY YOUTHS OF EPHESUS (G)
FATHERS OF THE FIRST 6 ECUMENICAL COUNCILS (J)**

8:00 AM – Birthday blessings for Peter Prohny;

In memory: +Joseph Hajduk

9:30 AM – Safe travels for Bohdan; Health for Nadya, Katrusia, Yaroslav, Valeriy, Maria, Viktor, Stefania;

In memory: +Sr. Bernada (*Peter & Irene*)

11:30 AM – Health for Dr. George Podluskyy; Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina; In memory: +Erica, +Margaret, +Unsoon, +Marion

MON, AUG 5TH — MARTYR EUSIGNIUS (G)

MARTYR TROPHIMUS, THEOPHILUS & THOSE WITH THEM (J)

9:00 AM - Health for: Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina;
Spiritual health for Rachel

6:30 PM - VESPERS

TUES, AUG 6TH — TRANSFIGURATION OF OUR LORD JESUS CHRIST (G)

MARTYRS BORYS & HLUB (J)

9:00 AM - Special intention for those who care for the elderly;

Health for: Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina

6:30 PM - LITURGY

WED, AUG 7TH — VENERABLE MARTYR DOMETIUS (G)

DORMITION OF THE RIGHTEOUS ANNA (J)

9:00 AM – Health for: Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina;

In memory: +Yuriy

THUR, AUG 8TH — CONFESSOR EMILIAN OF CYZICUS (G)

HIEROMARTYR HERMOLAUS & THOSE WITH HIM (J)

9:00 AM - Health for: Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina;

Special intention for the volunteers of the parish

FRI, AUG 9TH — APOSTLE MATTHIAS (G)

GREAT MARTYR & HEALER PANTELEIMON (J)

9:00 AM - Health for: Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina;

Special intention for unborn children

SAT, AUG 10TH — MARTYR & ARCHDEACON LAWRENCE (G)

APOSTLES & DEACONS PROCHOR, NICANOR, TIMON & PARMENAS (J)

9:00 AM — Health and birthday blessings for Mykhailo (80) & Paraska

Health for Rosalee, Laura, Lesya, Luba, Andriy, Roman; Viktoria, Nicole, Tetyana, Zenoviy, Nina

In memory: +Natalia, +Elena, +Yaroslav, +Stefania, +Alexandra, +Myroslava, +Lyudmyla 40th day, +Maria, +Hennadiy, +Nadia, +Leonid, +Volodymyr, +Lesya, +Anton, +Yevhenia, +Mykola

SUN, AUG 11TH — MARTYR EUPLUS (G)

MARTYR CALLINICUS (J)

8:00 AM – For the volunteers of UKetoberfest:

Birthday remembrance +Taras Prohny

9:30 AM – Health and blessings for Swytnyk family;

Health for Dr. George Podluskyy; In memory: +Erica, +Margaret, +Unsoon, +Marion

THANK YOU FOR YOUR LAST SUNDAY COLLECTION

SUNDAY COLLECTION \$3,527.00 - CAPITAL IMPROVEMENT \$7.00

DEVELOPMENT FUND \$62.00 - UTILITIES \$45.00 - OTHER \$1,585.00

TOTAL \$5,226.00

CANDLES FOR AUGUST 2019

Memorial Candles

* Birthday Remembrance +Taras & Pavlo Prohny

* Birthday Remembrance +Joseph Hayduk

Perpetual Oil Lamp

* In loving memory of Peter Maksym (*Irene Maksym*)

Lady of Hoshiw Shrine

* Available

* Available

Mother of God Shrine

* In loving Memory of Sandra Prohny

* Available

Iconostas Icon Vigil

Christ the Teacher

* Available

* Available

Mother of God

* Available

* Available

St. Joseph the Betrothed

* Birthday remembrance +Jaroslav Danylyshyn (*Stasula Family*)

* Available

St. Nicholas the Wonderworker

* Available

* Available

Our Lady of Protection

* Available

* Available

KEEP IN YOUR PRAYERS:

Paraskewa Duda, Lucille Maryniw,
Olga Kykta, John Masley, Sean Patterson,
Florence Kozyra, Josephine Bereza,
Reed Meersman, Maria Lojuk, Anna Hajduk,
Paul Lawrin, Dr. George Podluskyy,
Mrs. Stefania Dragan, Mrs. Marta Stadnyk,
Fr. Leonard, Irena & John Skrypnyk,

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА ІМЕНІ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

проводитиме реєстрацію учнів (передшкілля -10 клас) на 2019-2020 навчальний рік **18 і 25 серпня з 10:30 год. ранку до 1:00 год. по обіді (після другої літургії)** у нашому парафіяльному центрі на 2-у поверсі. Усім теперішнім і новим учням потрібно буде заповнити реєстраційну форму і заплатити внесок \$50, який не повертається. При реєстрації нових учнів просимо подати копію свідоцтва про народження дитини. Заняття розпочнуться **7 вересня** і триватимуть щосуботи з 9:00 год. ранку до 1:00 год. За детальною інформацією звертайтеся за телефоном: 773-625-4805.

"ВЕСЕЛІ КАНИКУЛИ З БОГОМ"

Проводиться набір дітей віком від 9 до 12 років на табір "Веселі канікули з Богом", який буде відбуватися на території нашої парафії з 5 по 9 серпня з 8.45 до 3.00. Вартість табору — \$100 за 5 днів. За деталями просимо звертатися до канцелярії. Також, потребуємо і розшукуємо аніматорів для праці з дітьми.

THE COUNTDOWN BEGINS...

6 DAYS BEFORE UKETOBERFEST VOLUNTEERS NEEDED !!!!!

AUGUST 10TH AND 11TH, 2019

As UKETOBERFEST gets closer we will need many volunteers to make this event a success for our parish. Volunteers are needed for the ...Kitchen, Kids Corner, Set up, Clean Up, Bar, etc. Please note there is a need for volunteers on Fri, Aug 9th for Set Up and Mon, Aug 12th for Clean Up. You will find the slips in the back of the church, once filled out you may drop them in the collection basket or bring it to the parish office. If you have any questions contact the parish office at 773-625-4805.

Don't sit on the side lines - help make UKETOBERFEST a success for our parish!

ЗВОРОТНІЙ ВІДЛІК ПОЧАВСЯ...

ЗАЛИШИЛОСЯ 6 ДНІВ ДО UKETOBERFEST РОЗШУКУЮТЬСЯ ВОЛОНТЕРИ !!!!! 10-ГО І 11-ГО СЕРПНЯ, 2019

З наближенням UKETOBERFEST ми знову шукаємо волонтерів, завдяки яким наш фестиваль завжди був успішним. Нам потрібні волонтери для підготовки і прибирання після фестивалю, на кухню, в барі, дитячому куточку і т.д. Просимо оголошуватися також на п'ятницю, 9 серпня, для підготовки і на понеділок, 12 серпня, для прибирання. Заявки на волонтерство можна взяти у притворі церкви, і заповнивши, кинути у кошик для збірки чи принести до канцелярії. У разі запитань, телефонуйте за номером: 773-625-4805.

Не стійте осторонь – докладіться до UKETOBERFEST, а відтак до успіху нашої парафії!

ШКОЛА ЄВАНГЕЛІЗАЦІЇ

У єпархії св. Миколая (Чикаго), у контексті місійного інституту, започатковується Школа Євангелізації. У цій школі може взяти участь кожен, хто прагне більше пізнати Господа і Його волю, має стремління поглибити своє духовне життя, бажає духовного зросту і хоче здобути богословські знання. Активна участь у Школі дасть можливість поглянути на християнське життя з різноманітних сторін. Вишколи розпочинаємо першою зустріччю, яку буде провадити владика Венедикт зі священниками, на тему: "Унікальність кожної особи і її покликання в житті". Під час зустрічі кожен з учасників матиме нагоду індивідуально поспілкуватися зі священником та владикою.

Перша зустріч відбудеться у серпні, в оселі СУМ в Барабу (Вискансин), всі інші зустрічі, будуть щомісяця в Чикаго, в катедральному храмі св. Миколая.

Зустріч, яка проходитиме в Барабу 15-18 серпня, розпочнеться у четвер 15 серпня реєстрацією і поселенням учасників з 7.00 pm. до 10.00 pm. Закінчення буде у неділю 18 серпня в 4 pm.

В часі зустрічі, від ранку і до обіду, зобов'язуватиме мовчанка. Це буде добра нагода, щоб поєднати духовну програму з відпочинком.

Вартість:

Реєстрація: одна особа 15\$.

Діти до 12 років безкоштовно.

Проживання: в кімнаті є два двоспальні ліжка на 4 особи (ці 4 особи мають самі домовитись, хто буде з ними проживати). Кімната на три дні – 195\$.

Дозвіл, щоб поставити шатро – 30\$.

Харчування: 1 особа три дні – 65\$

Діти до 12 років безкоштовно. Записатись можна за телефоном: 312-439-3526

СУМ в Барабу, Вискансин
Oselia CYM - Baraboo, Wisconsin
E 14481 Luebke Road Baraboo, WI

ВСІ ФІНАНСОВІ ПОСЛУГИ! FULL FINANCIAL SERVICES!

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ФІНАНСОВОЇ УСТАНОВИ, ЯКА ПІДТРИМУЄ ВАШУ ПАРАФІЮ! BE A MEMBER OF THE FINANCIAL INSTITUTION THAT SUPPORTS YOUR PARISH!

Member-Owned • Federally Insured • Full Financial Services

Federally insured by NCUA

SELFRELANCE.COM

OFFICE AND SERVICE HOURS

HOURS	OFFICE	DRIVE-UP
Monday	Closed	9 - 6
Tuesday	9 - 8	9 - 8
Wednesday	9 - 2	9 - 6
Thursday	9 - 2	9 - 6
Friday	9 - 8	9 - 8
Saturday	9 - 1	9 - 1
Sunday	9 - 1	9 - 1

OFFICE INFORMATION

5000 N. Cumberland Ave.
Chicago IL 60656
TEL 773.589.0077 FAX 773.589.0523

phone: 708-547-5491

Muzyka & Son
Funeral Home and Cremation Services

SINCE 1915

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК - ПОСЛУГИ КРЕМАЦІЇ
FUNERAL HOME - CREMATION SERVICES

Служить громаді від 1915р. - Serving since 1915.

5776 W. Lawrence Ave Chicago, IL 60630
(773) 545-3800 - www.muzykafuneralhome.com

Михайло Музика, Директор - Michael Muzyka, Director

ЗАПРОШУЄМО ДО СПІВПРАЦІ!
847-621-3355

DVL EXPRESS

MK Electrical Services

910 W. Talcott Rd.
Park Ridge, IL 60068
773-865-8342

Мирослав Калинюк

St. Joseph Parishioner providing electrical services to Chicago for over 19 years!

Laura Golub
Attorney at Law

AUTO ACCIDENTS & DUI
WORKERS COMPENSATION

(847) 808 - 9500
www.lauragolub.com

REGENCY PLAZA
5050 N. Cumberland Ave

YOUR NEXT DOOR NEIGHBOR

FRUIT MARKET

100 E. Rand Rd., Arlington Hts, IL
Phone: 847-368-0238

2235 W Chicago Ave, Chicago, IL

Phone: 773-469-9825

LOCAL CDL

224 578 0782

DOLYNKA
UA-USA CONSULTING

5050 N. CUMBERLAND AVE., NORRIDGE, IL 60706.

Тел. 773-600-2727 WWW.DOLYNKA.COM

ЗАПРОШЕННЯ В США ПРОДАЖ КВИТКІВ

ПОСИЛКИ В УКРАЇНУ
• Апостіль • Довіреності • Заяви
• Спадкові справи в Україні
• Оформлення та відновлення пенсій в Україні
• Переклади завірені печаткою
ATA - Американської Асоціації Перекладачів

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ - LITURGICAL SCHEDULE

У НЕДІЛЮ - SUNDAYS:

8:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
англійською/ in English
9:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
українською/ in Ukrainian
11:30AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
для молоді/Children's

У СВЯТА - HOLY DAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
6:30PM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY

НАДВЕЧІР'Я СВЯТ - EVE OF FEASTS:

6:30PM ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ З ЛІТІЄЮ/GREAT VESPERS, LITIA

ПІД ЧАС ТИЖНЯ - DURING THE WEEK:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в каплиці/in the chapel

У СУБОТУ - SATURDAYS:

9:00AM СВ. ЛІТУРГІЯ/DIVINE LITURGY
в церкві/in church
5:00 PM ВЕЧІРНЯ/VESPERS

ВІДВІДИНИ ХВОРИХ

Просимо повідомити парафіяльних отців про потребу відвідин хворих у лікарнях чи вдома.

VISITATION OF THE SICK

Please contact our parish clergy when a family member requests a hospital or home visitation.

СТАНЬТЕ ЧЛЕНАМИ ПАРАФІЇ СВ. ЙОСИФА ОБРУЧНИКА!

Апликаційні форми для заповнення можна взяти в церковній канцелярії тел: 773 625 4805.

BECOME A MEMBER OF ST. JOSEPH THE BETROTHED CHURCH!

Parish membership forms are available at our church office, telephone number: 773 625 4805.